

[Gade]

dikale Venstre ikke ude i den sump, man er ved at placere sig i sammen med Fremskridtspartiet?

Økonomiministeren (Niels Helveg Petersen):

Hr. Jes Lunde, jeg anser ikke valg for at være en god mulighed i 1990 eller 1991. Vi skulle gerne ind i 1992 ved valgperiodens udløb, før vi igen skal til folketingsvalg. Det synes jeg alle partier skulle lægge sig efter. Dette Folketing er sammensat så sent som maj 1988. Virkelig respekt for vælgerne betyder også, at man gør sig umage for – så svært det kan være – at bruge det Folketing, som vælgerne nu engang har sammensat. Det er også et synspunkt, der spiller en meget stor rolle for Det Radikale Venstre.

Til fru Jytte Hildens og til andres mere konkrete spørgsmål om enkeltheder i finansloven vil jeg gerne sige, at den egentlige finanslovdebat finder altså sted om en uges tid, om jeg husker ret. Da får vi mulighed for at endevende alle disse myriader af enkeltheder, også på det sociale område, og vi glæder os til den debat. Det sociale budget, som det fremtræder, er i allerhøjeste grad i sin helhed præget af Det Radikale Venstres synspunkter og vurderinger.

Til hr. Gade vil jeg sige, at Det Radikale Venstre også i 1990 vil lægge sig efter, at der kan skabes samarbejde med alle dem af Folketingets partier, der ønsker indflydelse. Ønsker SF ikke det?

Jes Lunde (SF):

Til det sidste spørgsmål fra økonomiministeren kan jeg svare ja. Det er da klart, at vi selvfølgelig er interesserede i at skaffe os indflydelse. Jeg har nævnt et eksempel her i dag på et område, hvor vi godt kunne tænke os at gå i en forhandling: hvad kan vi finde af ordninger, som kan erstatte den renteaftag, som forsvinder om få dage, for at forhindre et nyt overforbrug hos de mest velstillede?

Men jeg fik ikke svar på mit andet spørgsmål til økonomiministeren. Jeg fik en forelæsning om, hvorfor det er godt at have lange valgperioder, men mit spørgsmål var faktisk: ser økonomiministeren andre muligheder for at komme ud af regeringen end et valg?

Jytte Hilden (S):

Jeg føler heller ikke, at jeg fik svar på mit spørgsmål. Jeg bad økonomiministeren nævne

blot ét konkret eksempel på en radikal mærkesag på finansloven. Det er fuldstændig rigtigt, at vi får lejlighed til at vende tilbage til det. Men økonomiministeren fortsatte med at sige, at det store sociale budget er præget af radikale synspunkter. Derfor vil jeg spørge: Hvilket radikalt synspunkt har præget specielt denne finanslov på det sociale område? Når jeg spørger igen, er det en reaktion på ministerens eget svar.

Økonomiministeren (Niels Helveg Petersen):

Til hr. Jes Lunde. Jeg gentager, at jeg ikke ser valg som en mulighed, og håber ikke, det bliver realiteten i nær fremtid. Jeg synes, det ville være en uheldig udgang.

Da det ikke er en god mulighed, er der kun en anden mulighed tilbage, og den er, at Folketingets partier arbejder sammen med hinanden og gør sig umage med at skabe flertal. Det er den forpligtelse, der hviler på alle Folketingets partier.

Til fru Jytte Hilden har jeg ikke noget at tilføje i forhold til mit tidligere svar.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige svar på spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Kirsten Jacobsen: spm. nr. S 175 og 203

Agerschou: spm. nr. S 191

Leif Hermann: spm. nr. S 194

Stillinger: spm. nr. S 209

Tommy Dinesen: spm. nr. S 212

Per Stig Møller: spm. nr. S 221

Annette Just: spm. nr. S 223

Spm. nr. S 175

Til *udenrigsministeren* (9/11 89) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil udenrigsministeren sørge for, at Danmark stemmer nej til, at FN's ansatte får en generel lønforhøjelse på 5 pct. samt en stigning i stedstillæggene?«